

Zitting 2000-2001

15 februari 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ALGEMEEN BELEID, FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag om uitleg van de heer Mark Van der Poorten tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de inning van de leegstandsheffing en de behandeling van bezwaarschriften met betrekking tot die heffing

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de inning en beroepen inzake leegstandsheffing

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

Donderdag 15 februari 2001

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Roland Van Goethem

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.09 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Mark Van der Poorten tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de inning van de leegstandsheffing en de behandeling van bezwaarschriften met betrekking tot die heffing

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de inning en beroepen inzake leegstandsheffing

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Van der Poorten tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de inning van de leegstandsheffing en de behandeling van bezwaarschriften met betrekking tot die heffing en van de heer Decaluwe tot minister-president Dewael, over de inning en beroepen inzake leegstandsheffing.

De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, het decreet houdende de bepalingen van de begroting 1996 voorzag in een heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting. Personen die door die heffing zijn gevat, kunnen binnen de 30 kalenderdagen een gemotiveerd verzoek in beroep instellen bij de Vlaamse overheid.

De behandeling van deze bezwaarschriften zorgt echter voor heel wat problemen. Ze worden niet tijdig onderzocht. Men zou een achterstand van om en bij de 7.000 dossiers hebben, die onder meer te wijten is aan een personeelsgebrek maar ook aan de moeilijkheidsgraad van de bezwaarschriften. Daardoor weten heel wat mensen niet welk gevolg er aan hun bezwaarschrift wordt gegeven. Ze krijgen ondertussen wel nieuwe aanslagen in de bus voor de volgende jaren. Ook de gemeenten, die zich hebben ingeschakeld om de inventaris op te maken, weten niet wat er gebeurt.

Mijnheer de minister-president, kloppen de berichten van de grote achterstand bij de behandeling van de bezwaarschriften ? Wat is daar de oorzaak van ? Welke maatregelen worden genomen om het personeelsgebrek bij de Cel Leegstand op te lossen ? Wanneer zal de opgelopen achterstand zijn weggewerkt ?

Hoe worden de bezwaarschriften tegen de heffing behandeld ? Worden de indieners altijd op de hoogte gebracht van het gevolg dat men geeft aan hun bezwaarschrift ? Is het normaal dat eigenaars, nog vooraleer ze weten welk gevolg er gegeven werd aan de bezwaarschriften die ze jaren voordien indienden, terug een aanslagbiljet in de bus krijgen ?

Hoe kunnen de lokale besturen een correcte inventarisatie van de leegstand maken als ze niet eens weten welk gevolg aan de bezwaarschriften van de vorige dienstjaren werd gegeven ? Ik kan een zeer concreet voorbeeld aanhalen. In een bepaalde gemeente bedraagt het saldo voor het aanslagjaar 1998 2.310.000 frank. Dat bedrag werd nog steeds niet uitgekeerd. Zelfs voor het aanslagjaar 1996 is er nog een resterend saldo van 63.000 frank. Voor de jaren 1999 en 2000 kent men het bedrag nog niet van de vastgestelde rechten. Men heeft dan uiteraard nog geen stortingen ontvangen. Gemeenten die inventariseren, krijgen geen doorstorting.

Van der Poorten

Ze zijn evenmin op de hoogte van de gevolgen die men aan de bezwaarschriften heeft gegeven.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, ik heb nog enkele aanvullingen bij het door de heer Van der Poorten geschetste probleem. Het voordeel van dienstbetoon is dat als men stuit op een aantal gelijkaardige problemen, men kan zien dat er iets verkeerd loopt. In de kranten kan men bovendien lezen dat er een achterstand is van ongeveer 7.000 dossiers. Er is dus een ernstig probleem. In het kader van behoorlijk bestuur mag men toch verwachten dat de bezwaren binnen het jaar worden behandeld.

Mijnheer de minister-president, in het decreet op de leegstandsheffing voor gebouwen en woningen staat dat indien het beroep geheel of gedeeltelijk wordt afgewezen, men bovenop het heffingsbedrag, nalatigheidsintresten is verschuldigd vanaf het einde van de tweede maand die volgt op datum van toezending van de aanslag. Blijkbaar kan men echter geen correct antwoord geven op vragen van belastingplichtigen. Ook gemeentelijke ambtenaren kunnen dat niet. Mensen die een beroep indienen, zeggen dat ze nog geen bescheid hebben gekregen. Ondertussen krijgen ze echter een tweede aanslag. Als ze vragen of ze die al dan niet moeten betalen, antwoordt de ene ambtenaar bevestigend en de andere ontkennend. Er bestaat daarover de grootste verwarring.

Op de formulieren staan zes telefoonnummers vermeld. Mijn twee medewerksters hebben drie dagen aan een stuk gebeld. De nummers waren echter constant bezet. Moet de Vlaamse regering via een omzendbrief geen duidelijke informatie geven aan de gemeenten ? Men heeft al voor minder advertentiecampagnes opgestart.

Mijnheer de minister-president, in de pers hebt u aangekondigd dat 20 personeelsleden zouden worden aangeworven bij de Cel Leegstand. Wanneer zal dat gebeuren ? In welke mate dienen mensen wier beroep nog niet werd behandeld reeds een tweede leegstandsheffing te betalen ? Zult u bij de berekening van de eventuele nalatigheidintresten rekening houden met de vertragingen veroorzaakt door de achterstand in de behandeling van de dossiers ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het is een goed idee om beide vragen samen te behandelen. Ze sluiten trouwens aan bij het derde punt op onze agenda over het evaluatierapport van de Vlaamse fiscaliteit.

Het klopt dat de voorbije jaren heel wat achterstand is opgelopen. Ik heb de situatie geërfd, maar wil geenszins verantwoordelijken aanwijzen. We moeten met zijn allen trachten een adequate oplossing te vinden voor het probleem. De achterstand is ten dele te wijten aan de jarenlange opeenstapeling van de bezwaarschriften en aan een tekort aan personeel. Ik heb vroeger aangekondigd dat bijkomend personeel nodig was, en tussen 15 december 2000 en 1 februari 2001 zijn vijftien nieuwe personeelsleden in dienst getreden. In de loop van dit jaar zullen nog vijf personeelsleden worden aangevraagd.

Die twintig mensen moeten volstaan om de achterstand weg te werken en om te voorkomen dat een nieuwe achterstand ontstaat. We mogen immers niet vergeten dat de periode voor het indienen van bezwaarschriften op de aanslag van vorig jaar net is afgesloten. Een hele stapel nieuwe bezwaarschriften wacht dus op behandeling. We moeten ons ervoor hoeden te dweilen met de kraan open, maar volgens de informatie die ik heb ontvangen, zouden twintig extra personeelsleden volstaan. Ik zal alles in het werk stellen opdat de achterstand is weggewerkt vóór de verzending van de aanslagbiljetten van het heffingsjaar 2000 op het einde van dit jaar.

Het enorm hoog percentage bezwaarschriften blijft me verbazen. Straks moeten we daarop dieper ingaan. We hebben het vroeger al eens gehad over de aanvaarding van bepaalde belastingen door de belastingplichtigen. Ook over deze heffing kunnen we ons afvragen of de belastingplichtige ze aanvaardt of betwist. Volgens mij is er veel meer aan de hand dan het louter betwisten omwille van een aantal vergissingen. Ik vrees dat de aard van de heffing door heel wat belastingplichtigen fundamenteel wordt gecontesteerd. Er is immers sprake van 55 tot 60 percent bezwaarschriften. Naast een versterking van het administratief apparaat, moeten ook remedies worden gezocht tegen de oorzaken van dit bijzonder hoog percentage.

Ik ga even dieper in op een aantal pijnpunten. Ten eerste kampen we met het probleem van het bepalen van de eigenaar op de datum van inventarisatie.

Dewael

Het centrale ontvangkantoor beschikt over geen enkel middel om te bepalen wie op datum van inventarisatie de werkelijke eigenaar van het pand is. Vroeger waren het enkel de steden en gemeenten die heffingen inden. Op een bepaald ogenblik – ik was toen trouwens burgemeester – kwam een decreet tot stand waarin werd bepaald dat steden en gemeenten hun systeem van heffingen konden behouden, maar dat ook een aanvullend systeem van heffingen werd ingevoerd op Vlaams niveau. Ik verwijs nu eventjes naar het grote principe van de subsidiariteit. We moeten ons afvragen of het niet nodig is dat de centrale administratie de zaken zo regelt om op een effectieve en efficiënte manier aan informatie te komen. Het centrale ontvangkantoor is afhankelijk van informatie van anderen. In principe moet de beheerder van de inventaris bij elke opmaak van een administratieve akte voor een pand, een controle uitvoeren. Dat is niet eenvoudig. Heel veel fouten worden gemaakt omdat men niet op de hoogte is van de identiteit van de eigenaar.

Ten tweede ontstaan ook problemen bij het vaststellen van de leegstand. De beheerder van de inventaris stelt de leegstand van een pand enkel vast op basis van het ontbreken van een inschrijving in de bevolkingsregisters. Dit is echter geen sluitend criterium, want er zijn bijvoorbeeld ook panden zonder eigenlijke woonfunctie en panden die worden gebruikt als tweede verblijfplaats. Om fouten te vermijden, moet de inventarisbeheerder de indicatoren van leegstand nauwkeuriger, en desnoods ter plaatse, controleren. Natuurlijk is dat een hele opgave. Ook voor dit pijnpunt vormt de centrale inning op Vlaams niveau een probleem, want de informatie over de onroerende goederen kan bijna alleen ter plekke worden bijeengesprokkeld.

Er is nog een derde groot pijnpunt. De eigenaar heeft recht op de mogelijkheid tot schorsing. Doorgaans wordt dit recht echter niet toegekend. Ik geef u een voorbeeld. Dat een eigenaar van plan is om werken uit te voeren en een bouwvergunning heeft aangevraagd, zou een gegronde reden moeten zijn om de procedure te schorsen, maar dat gebeurt niet. Het pand komt toch op de inventaris terecht en de eigenaar krijgt te horen dat hij een bezwaarschrift kan indienen wanneer de aanslag is berekend.

We moeten proberen om de taken van het centrale ontvangkantoor in Brussel en van de beheerder van de inventaris te optimaliseren. Dit veronderstelt dat diverse instanties heel goed met elkaar op-

schieten. Sommige steden hebben ons laten weten dat ze rechtstreeks met ons willen samenwerken en dat ze bereid zijn om de taken die ik net heb beschreven, uit te voeren in naam van de Vlaamse overheid. Een aantal andere steden is daartoe echter niet bereid. In nog andere steden is zelfs geen sprake van leegstandsheffing. In de laatste gevallen is de Vlaamse overheid verplicht om te werken via de Arohm-kantoren, maar die zijn afhankelijk van de steden en gemeenten voor het verkrijgen van informatie. De zaak is dus nogal complex.

Ik herhaal de drie belangrijkste problemen. Het is moeilijk om op datum van inventarisatie te bepalen wie de eigenaar van het pand is ; het criterium voor het vaststellen van leegstand is niet sluitend ; en eigenaars die volop bezig zijn met renovatiewerken en over de nodige bouwvergunningen beschikken, wordt toch een heffing op leegstand aangerekend.

We moeten remedies zoeken voor de manke procedure, maar we kunnen de criteria nooit helemaal sluitend maken. Misschien komt deze zin over als een bekentenis van onmacht, maar ik herhaal dat we rekening moeten houden met het subsidiariteitsprincipe. Voor het uitvoeren van onze taak, zijn we afhankelijk van informatie die de centrale organisatie moeilijk kan verzamelen. Als burgemeester heb ik meegemaakt hoe moeilijk het al is om op plaatselijk niveau de staat van bewoonbaarheid van een pand of de effectieve bewoning ervan, vast te stellen. Het is een hele rompslomp waarbij de politie verslag moet opmaken of waaraan gerechtsdeurwaarders te pas komen.

Belangrijk is dat we ondertussen de gebruikte informatica op punt hebben gesteld. Voor de inventarisatie en de heffing zijn twee databanken van groot belang : die van Arohm en die van de administratie Financiën. Ze werden getransformeerd tot één infomixdatabank voor beide administraties. Dankzij dit nieuwe systeem zullen heel wat vergissingen worden vermeden.

Bovendien werd het proces van dossierbehandeling reeds uitgetekend en geüniformiseerd. Een aantal overbodige stappen zijn uit de procedure verdwenen. De bedoeling hiervan is duidelijk : we willen de duur van behandeling inkorten waar mogelijk.

Mijnheer Decaluwe, uw vraag over de behandeling van de bezwaren en het verzenden van de aanslagbiljetten is belangrijk. De Cel Leegstand meldt de ontvangst van een bezwaarschrift bijna onmiddellijk, want dat gebeurt tijdens de registratie in de

Dewael

databank. Op dit ogenblik is sprake van 3.750 geregistreerde nieuwe bezwaarschriften voor het heffingsjaar 1999. De termijn om bezwaar in te dienen verstreek op 7 februari. De administratie vermoedt dat ongeveer 5.000 nieuwe bezwaren nog moeten worden geregistreerd. Misschien hebben uw medewerkers de administratie precies in deze drukke weken proberen contacteren. In dat geval verklaart de deadline natuurlijk het niet beantwoorden van de telefoon.

U merkt dat het aantal bezwaarschriften heel groot blijft. De registratie ervan is volop bezig en de ontvangst wordt onmiddellijk gemeld. Pas in een latere fase wordt het bezwaarschrift onderzocht op ontvankelijkheid en gegrondheid. Het decreet bepaalt dat de nodige bewijskrachtige documenten bij het bezwaar moeten worden gevoegd. De cel 'bezwaren tegen de leegstandheffing' stelt in de meeste gevallen vast dat nog heel wat bewijsstukken moeten worden opgevraagd. De cel zou omwille van het ontbreken van de stukken, het bezwaar automatisch en botweg kunnen afwijzen. Dat gebeurt niet. In vele gevallen neemt de cel telefonisch en schriftelijk contact op met de indieners van de bezwaren. De cel maakt daarbij duidelijk dat nog stukken moeten worden opgevraagd aan de gemeente, de inventarisbeheerder, het kadaster, enzovoort. Elke heffingsplichtige wordt per aangetekende brief op de hoogte gebracht van de beslissing over het bezwaar. Daarbij wordt altijd vermeld over welk rechtsmiddelen de indiener nog beschikt. De procedure is vrij omstandig. Een bezwaarschrift kan niet zomaar van vandaag op morgen worden afgehandeld. Als bezwaarschriften zouden worden afgewezen omdat stukken ontbreken, dan zou u mij met recht en rede beschuldigen van onbehoorlijk bestuur en me wijzen op een gebrek aan klantvriendelijkheid bij mijn administratie.

Mijnheer Van der Poorten, we mogen niet uit het oog verliezen dat iets minder dan de helft van de ingediende bezwaarschriften uiteindelijk niet gegrond blijkt. Het is dan ook logisch dat de overheid via het sturen van een nieuwe heffing, haar rechten vrijwaart als een bezwaarschrift nog niet is afgehandeld bij het aanbreken van een nieuw heffingsjaar. U vindt het dan eigenaardig dat iemand die wacht op de uitspraak over een protest tegen een vorige heffing, een nieuwe heffing ontvangt. Ik kan begrijpen dat dit een beetje ingaat tegen het rechtvaardigheidsgevoel van de Vlaming. Als wij echter geen nieuwe heffing sturen, laten we onze rechten teloorgaan. In ongeveer de helft van de gevallen

blijken de bezwaren niet gegrond te zijn. Ik ben het met u beiden eens dat de procedure en de termijn voor het behandelen van bezwaarschriften zodanig moeten worden ingekort, dat een uitspraak wordt gedaan in het jaar volgend op de indiening van het bezwaar.

U stelde ook een vraag over de mededelingen over de beslissingen aan de inventarisbeheerders. Ik kan u geruststellen, want op het ogenblik dat het besluit aan de belastingplichtige wordt betekend, stuurt de Cel Leegstand onmiddellijk een kopie ter informatie naar de beheerder van de inventaris. Het is de taak van de beheerder om de gegevensbestanden aan te passen. Natuurlijk moet ook in deze een onderscheid worden gemaakt tussen de diverse gebruiken. Gemeenten die niet zelf voor de taken willen instaan, worden via de provinciale afdeling van de Arohm op de hoogte gebracht van de panden op hun grondgebied die in de inventaris worden opgenomen. U weet dat de Arohm onder de bevoegdheid van minister Sauwens valt.

Uit uw laatste vraag begrijp ik dat u zich zorgen maakt over de verwijlntresten. Een belastingplichtige die een bezwaar indient, heeft het recht om de heffing niet te betalen. Als achteraf blijkt dat het bezwaar ongegrond was, moet hij natuurlijk het bedrag betalen vermeerderd met een maandelijkse intrest. Die intrest bedraagt ongeveer 0,5 procent. De belastingplichtige kan echter geen slachtoffer worden van het systeem, want als hij niet heeft betaald en zijn bezwaar is gegrond, dan is de zaak zonder voorwerp. Heeft hij een bezwaar ingediend en wel onmiddellijk betaald, en achteraf blijkt dat zijn bezwaar gegrond was, dan krijgt hij niet enkel het heffingsbedrag terug, maar ook eenzelfde maandelijkse intrest. Voor de belastingplichtige is het bijgevolg het eenvoudigst om onmiddellijk te betalen. De vergelijking met de personenbelasting gaat niet op.

Mijnheer de voorzitter, dit onderwerp is van groot belang. We moeten eens goed nadenken over de organisatie van dit soort heffingen. Van normale belastingen hoopt de overheid op een verhoging van de opbrengst. Van dit soort heffingen hoopt de overheid echter dat de opbrengst daalt. In dit geval gaat het over een heffing omdat we leegstand en verkrotting willen bestrijden. Als de opbrengst ervan vermindert, boeken we resultaat op het terrein. De heffing lijkt me perfect verdedigbaar. Los van de administratieve tekortkomingen moeten we ons echter goed afvragen of de Vlaamse overheid het best is gewapend om het systeem te implementeren. Wat doen we met de combinatie van de systemen in steden en gemeenten met dat van de

Dewael

Vlaamse overheid ? Ik heb tijdens vorige commissievergaderingen reeds gemeld dat de regering de mening van het Vlaams Parlement hierover graag wil kennen. Dit onderwerp valt immers samen met de discussie over de eigen fiscaliteit van steden en gemeenten en over een zo gemeentevriendelijk mogelijk beleid van de Vlaamse en federale overheden. Straks zullen we van gedachten wisselen over de evaluatie van de Vlaamse belastingen. Ik vind de tijd ervoor rijp en ik ben voorstander van een goed debat vandaag en later.

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik dank u voor het uitgebreid antwoord op de vele vragen. Op het terrein blijkt trouwens dat de heffing haar effect niet heeft gemist. In heel wat Vlaamse steden en gemeenten – zeker in mijn regio – is de leegstand en verkrotting in het straatbeeld sterk verminderd. Het instrument is dus goed.

De laatste aangiften werden nog verwerkt met het oude informaticasysteem. Daardoor hebben heel wat mensen van wie panden waren opgenomen in de inventaris, een nieuwe aanslag ontvangen. In principe konden ze een beroep doen op een schorsing of een vrijstelling. In de gemeenten die zelf de inventaris bijhouden, kon echter niets anders dan ze opnieuw opnemen in de lijst. Vele burgers maken zich hierover boos.

Ik ben het met u eens dat een objectieve benadering van het probleem heel moeilijk is. U hebt erop gewezen dat het bevolkingsregister geen sluitend criterium vormt. Ik wijs u op een bijkomend probleem. Artikel 7, 8, 9, 10, 14 en 16 van het koninklijk besluit van 16 juli 1997 behandelen het bevolkingsregister en de vreemdelingenregisters. Ze bepalen dat vreemdelingen : 'geen inschrijving als hoofdverblijf mag geweigerd worden omwille van de veiligheid, de gezondheid, het urbanisme of de ruimtelijke ordening' en dat 'deze personen voorlopig worden ingeschreven voor een periode van maximum drie jaar.' De lokale overheid kampt bijgevolg met een ernstig probleem. Aan de ene kant kan de lokale overheid een pand onbewoonbaar verklaren, maar aan de andere kant moet de federale wetgeving worden nageleefd waardoor vreemdelingen geen inschrijving kan worden geweigerd. De Vlaamse en federale wetgeving staat bijgevolg haaks op elkaar.

Ik ben van oordeel dat de Vlaamse overheid de gemeenten moet helpen door de doorstortingen tijdig over te maken. De Vlaamse overheid moet er eveneens voor zorgen dat de gemeenten in staat zijn om op een goede manier te inventariseren. Ik betwist uw uitspraak dat de gemeenten op de hoogte worden gebracht van het resultaat van het bezwaar. De gemeenten vernemen alleen of een beslissing in beroep al dan niet werd ingewilligd, niet op welke basis dat is gebeurd. Voor een gemeente die de inventaris bijhoudt, is dergelijke informatie essentieel, want ze moet bij het opstellen van een nieuwe inventaris in staat zijn om een goede beoordeling te maken. De gemeenten moeten een reden hebben om een pand al dan niet opnieuw op te nemen of om een pand voorlopig niet op te nemen. De reden voor het al dan niet afwijzen van bezwaren is daarbij belangrijk.

Gisteren heb ik me aangesloten bij een vraag om uitleg van mevrouw Heeren aan minister Sauwens, over de heffing als instrument van stedelijk beleid. Ik heb daarbij mijn vraag uit juni herhaald om het gehele systeem te bespreken in de commissie. Als de heffing wordt beschouwd als instrument van stedelijk beleid, valt ze natuurlijk onder de bevoegdheden van minister Sauwens. Een evaluatie is belangrijk. Ik vrees immers dat heel wat gemeenten niet langer bereid zullen zijn om de inventaris op te stellen of dat ze op een verkeerde manier zullen inventariseren. Dat zou zonde zijn, want de heffing is een goed instrument.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik heb nog een paar bedenkingen. Iedereen is het ermee eens dat we met de heffing goede resultaten boeken. Ik ben het ook met u eens dat een evaluatie nodig is, zeker over het tweesporenbeleid tussen het gemeentelijk en Vlaams niveau. Er is bovenal nood aan een transparante structuur. Ik wil het debat verruimen tot de problematiek van de Vlaamse Wooncode. Woningen worden immers ongeschikt of onbewoonbaar verklaard op basis van een puntensysteem uit de wooncode. Gemeenten kunnen bovendien conformiteitsattesten inzake de kwaliteit van woningen opstellen. En in het decreet Ruimtelijke Ordening is sprake van een vergunningen- en een planningregister. De situatie is dus niet denkbeeldig dat gemeenteambtenaren hetzelfde pand een aantal keer moeten bezoeken. Bij de evaluatie moet worden gezocht naar een transparante aanpak. Ik spreek me er niet over uit of deze taken door de gemeente of door het gewest moeten wor-

Decaluwe

den uitgevoerd, maar als de gemeente wordt aangewezen, dan is ook steun nodig.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Decaluwe, ik denk dat iedereen overtuigd is van de nood aan transparantie. Dat is ook de reden achter de gedachtenwisseling over de Vlaamse fiscaliteit die straks volgt. Het thema zal de komende maanden wellicht nog aan belang winnen in het licht van de overdracht van bijkomende fiscale bevoegdheden. Ik meen dat we op voorhand ernstig moeten nadenken over de organisatie ervan. Het is immers verbazend dat de bezwaarschriftprocedures voor onze beperkte fiscale bevoegdheden zo uiteenlopend zijn. Ik ben het

eens dat een stroomlijning en meer transparantie nodig zijn.

Mijnheer Van der Poorten, volgens mijn informatie zijn de beslissingen over bezwaarschriften steeds gemotiveerd en wordt ook de motivatie altijd doorgespeeld. U beweert het tegendeel. De motivatie lijkt ook mij van cruciaal belang. Ik vraag u daarom om me de voorbeelden waarover u beschikt te bezorgen, want nu gaat het over het woord van mijn administratie tegen het uwe. Ik wil zeker geen ruzie maken over dit punt, integendeel, ik wil het probleem graag oplossen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.45 uur.*
